

מה שאפשר להיטיב מעמד היהודים, אך לכתוב את החקים המגבילים אי אפשר. ויותר טוב ליהודים להגדר מרוסיה.

— בבית הספר העירוני בחרקוב יש ספר שבזו רשמים הבאים לקרא, את הספרים והעתונים שהם רצים כי יביא בית הספרים. והנה כיום העשירי לחדש אקטובר נכתבו בספר הנזכר הדברים האלה לאמר: „אנו החתומים למטה, תלמידים רוסים בבית המדרש העליון, מבקשים בכל לשון של בקשה את מנהיגי בית הספרים להמנות לשנה החדשה על העתון „זנסיה“ היוצאת לאור על ידי הלוחם הרוחני פול אלכסנדרוביץ קרושנין. הנלחם בעד אמנו רוסיה ובעד העם הרוסי. ועד החתום כאן: כרישילוב. גולנישישב. קימיסוב. קריסובסקי. ביסרוב. ליטמשוב וסטרוכ.

והנה ואה אני מרשימה זו, כי התכשיט הרחיב של הורדנו, ר' ולולי מרגליות אינו מהמבקרים בבית הספרים הנזכר. לולא זאת היה הוא בודאי חותם בראש בחורי חמד אלה עד בקשתם והיה מוסף נפך מישור בשבח העתון הנזכר היקר כל כך להבנו. חכך! וכל!

— בקרב היהודים בעיר מינסק יש בנראה אנשים טובים. מחצר איש יהודי אחד יצאה ענקה מעונה כלים וטחירות, ולויה נכבדה היתה להעגלה הזאת. נדוד שומרים ואנשי צבא.

החפצים והסחורות האלה הם — משלל הפריעות ביהודים בהומל, שקנה איתם היהודי היפה הזה מהפירעים בחצי חנם.

— חכרת התמיכה לעובדי אדמה ובע"מ בסוריה וארץ ישראל פרסמה את רשימת החברים והכנסותיה בשנת 1902. מספר כל החברים חמישה אלפים ומאה ושנים וארבעים, מזה נתנה העיר ויכנה המספר היתר גדול, ארבע מאות ישמנה ותשעים. ארסה — ארבע מאות שלשה ועשרים; ריגה — מאתים שלש וארבעים; יודו — מאה וחמשה וארבעים; פטרכורג — מאה ואחד ועשרים; מינסק — מאה ושנים עשר; נרודנה — מאה וחמשה; קובנה — מאה ואחד; קישינז' — מאה; ליבו — תשעים ושבעה; דוינסק — תשעים וארבעה. ההכנסות של שנת 1902 עלו לסך חמשים אלף רובל, ועוד דא, נרשמו הסכומים שתחת ידי המורשים בערים שונות.

— נערה יהודיה יחידה מציכלבסקה באה לעיר פטריקוב לבקש את קרוביה ובאחד הרחובות סחכונה בני כל'על לתוך בית ריק ויאנסוה והשחנע דאומללה.

העיתון „איפוקה“ מסאלוניק מספר בשם „השקפה“ כי בפורט סעיר היהודים הס'חכוכים מאד בעיני הסמשלה, עד כי בכל יום ששי בערב יורים שלש יריות בכלי הותח לכבוד השבת של היהודים, והדבר הזה הוא נראה תמוה מאד לה „איפוקה“. והנה נעיר את חברנו מסלוניק כי תמיהו כאה מפני הטעות הקלה שמעה בדבריה. השקפה. שם מדבר לא על פירט סעיר כי אם על עדן.

זכרון יעקב.

עוד הפעם ההסגר עם כל יסוריו! בחיפה קרו מקרי מחלה אחדים. וחנחלים מתו, ויחליטו הרופאים כי אלה מקרי חלדע ויסגרו את העיר, גם שלחו פקודה הנה למהר לסגר את המושבה בפני הכאים מחיפה והגנו עתה סגורים כדאשתקד, כיו"ל. בשעתה, וכל צרכי אבל נפש הזככים ומתיקרום מיום ליום כנהוג. בימים האחרונים הגיעו לנו ידיעות מחיפה כי עוד לא חדכה המחלה שמה ועודנה מפלת חלכים יום יום, אבל תבוא המחלה הארורה. גם אלינו לבקרנו פה, נעלנו את דלתות המושבה לפניה, והעמדנו שומרים על כל הדרכים. לבלתי תת כשום איש זר לבא לגנולנו, וככה הגנו מקיים להמלט מנקוריה הבכתי נעימים כלל וכלל! —

— הכנסיה הגדולה שהיתה פה במושכתנו השאירה רשמי חיים והתעוררות אחריה. בחג הסכות העבר התאספו כל האכרים הזקנים והצעירים אל אולם המכונה של כיה"ס לשמע את מנאמי מורי כיה"ס

חדשות

בניוירק נתפרסם תלנים שכא מפריז, האמר כי רוסיה ויפן באו לידי הסכמה וברתי ברית ביניהם בדבר שאלת המזרח.

לפי הנראה, כרימניה מצד אחד וצרפת מצד השני היו שושכ ינות כחויי הזה. שתי הממשלות האלה יעצו עצות של ידידות כל אחת לידידתה, כרימניה ליפן וצרפת לרוסיה, לותר כל אחת קצת מתביעותיה למען השלום. ועל פי העצות האלה נכרתה בין יפן ורוסיה ברית השלום הנזכר למעלה. ישעקרי תנאיה הם: רוסיה מקבלת את האמנה שנכרתה בין יפן וקוריאה בשנת 1896 ובשנת 1898, הנתנת ליפן זכויות מיוחדות בקוריאה, ואחת מהן להחזיק מצב של אנשי צבא בסיאוק, עיר הכירה של קוריאה. זה מקבלת יפן אח דוברית שבין רוסיה וסין בניגע למנג'וריה.

החודעה הזאת הולידה תמהון גדול בכל צרפה. כלם משתוממים על הדבר, ומסקפים באמתתו.

— חשבון קצבת ממשלת גרמניה לשנה החדשה מראה כי ההוצאה יתרה על ההכנסה בסכום גדול מאד. ומכת הדבר הן ההוצאות הרכות שהממשלה רוצה עוד להוציא עד צבא היבשה ועל הימית. הממשל רוצה למלא את החסרון הזה במלוה שד עשרה מליון דירה אנגלית.

נפתח בית מורשי העם האיטלקי, וראש היורה, האדון ביאודיטי, אמר שיחם המסחר של איטליה עם הארצות האחרות יתן היכלת לאיטליה לרקן את עניני המלאי שלה, וגם בעניני חובות הממשלה יעשה שיחן זה יכלת לקמץ ארבעים מליון פרנק לשנה. היחם המדיני עם האמות האחרות ובפרט עם צרפת ואנגליה טוב מאד.

רוסיה.

נתפרסמה הודעה רשמית על דבר התנגשות בין יהודים ואנשי צבא בעיר אור'שה בפכך וילנה. הודעה זו אמרת, כי חכורה של ששה אנשי צבא ופקיד צבא בראשם, הולכוכו דרך חוצות העיר אחד עשר כלואים בבית האסורים. ויתקפו המון היהודים את החכורה של אנשי הצבא ויבקשו להציל את האסורים וכהכריחם. אך אנשי הצבא השתמשו בחניתותיהם ויכאו את האסורים למקים הנועד.

בהומל חכוישים בבית האסורים חמשה וארבעים יהודים, קצתם באשמים שרצו לכו את בית הנשק של הממשלה וקצתם שהשתתפו בכלכולים.

בבית המדרש העליון במסקכה התעוררו התלמידים הרוסים ותבעו לחקר וכדרש בדבר התלמידים שהשתתפו בהפרעות ביהודים בהומל. עד פי פקודה מהיר הקסר ניספו לתחום המושב שהיהודים רשאים לדור שם, עוד ארבעה כפרים בפכך ויטבסק, והם ביפוכה, דיישיצה, קורסוכקה, וסוקולניקי.

כתי מדרש עליונים אחרים פנו בבקשה לשר ההשכלה להרשות להם לקבל יהודים במספר יותר מחמשה למאה וישר המשפטים נתן להם בקשתם.

האדון לויסיין ולף הידוע היה בימים האלה כרוסיה עלה בידו כשיח עם שר הפנים ויגר לו האדון פלחה כי ממשלת רוסיה עושה כל

עד דבר הלאומית ועל דבר תקיתנו העתידה, האולם היה מלא מסת
 אל פה אנשים נשים ועלמות, הארון ציפדין, מנהל ביה"ס עדה וירוש
 ע"ד הערף והחשיבות הגדולה אשר לאספית עם המתאספים לפעמים
 לדבר על מצבם הרוחני, הארון שפירא דבר על עניני היום על חג
 הסכות ותעידתי, הארון שבלנסקי דרש על דבר מצב ישראל בעבר
 ובהוה על דבר עתידותינו להבא. הנאספים התענגו מאד על הדברים
 ששמעו והרגיש הרגישו כמי הורמי פתאם אל עולם אחר מעולמם
 הנשמי אל עולם רוחני, שבח שבחו כרנעים ההם לגמרה את כל
 עניניהם החמרים הפרטים ויתרוממו במחשבותיהם מעלה, לעולם
 ההרגשות הרוחניות.

מורי ביה"ס פתחו פה בית ספר לערב ההתלמידים אשר עזבו
 את בית הספר והנם עיברים ביחד עם אבותיהם בשדותיהם וכרמיהם.
 המורים המשתדלים תמיד ככל יכלתם להפיח יותר ויותר את רוח
 צעירי המושבה, ראו בדאבון לב כי ישנם רבים מזצעירים אשר אחרי
 גמרם את ביה"ס ואחרי החלם להתעסק בעבודות השדה הנם הילכים
 ושוכחים כמעט את רב הדברים אשר למדו משני שאינם חיוניים עוד
 עד למוריהם, כאין להם כל עוד מן הצד, ויודיעו המורים כי מתנרבים
 הם ללמד את כל היריעות הנחוצות, ככל מי הרוצה ללמד, וער
 מהרה עלה מספר הבאים לקמך ליתר מחמשים, והנם מתאספים
 בכל ערב משבע עד תשע, והגורים הארון ציפדין וארון שבלנסקי
 ארון שפירא וארון קניאל אשר שב זה מקרוב מנסיעתו להכנסיה
 בבזק, ואשתו הגברת קניאל, מלמדים איש יומי את הלמורים האלה
 דקדוק, השפה העברית, תנ"ך, דה"י לישראל ולעמים, חשבון ויריעות
 השכע.

נעים מאד מאד לראות כהתאסף בכל לילה כחמשים צעירים
 וצעירות ובתשוקה רבה בודעים כמעט את כל מלה ומלה היוצאת מפי
 המורים. יפה מאד הדבר הזה ומי יתן והתקים זה לארך ימים.

אחיה הזכרוני.